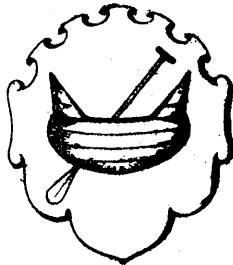

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI.

Redakcja i administracja
Płac Wolności 14. Tel. 23-66.
Adminstr. czynna od g. 9-12 w p.
Redakcja od godz. 2-3 po południu

ogłoszenie: Wiersz nonparel. (cztery
szp. na stronie) zł. 0.20—Przed tekstem
zł. 0.20—za wiersz (dwie szpalty na
stronie) Drobne zł. 0.05 za wyraz.
Najmniejsze ogłoszenie zł. 30.—

Prenumerata: Miesięcz. zł. 1.—

Cena egzemplarza zł. 0.25.

Nr. 14. (289)

Łódź, wtorek 7 kwietnia 1925 r.

Rok VII.

Dr. Seweryn Sterling
i inż. Antoni Zakrzewski.

Sześć lat istnienia Sekcji do Walki z gruźlicą w Łodzi.

Aż do chwili powstania samorządu miejskiego ani państwo, ani gmina miejska m. Łodzi nie podjęły były żadnych środków ku zwalczaniu gruźlicy. Nie dziw to, skoro gmina m. Łodzi utrzymywała aż do roku 1914 wogóle jeden szpital na 40 łózek, dla ostrozakaźnych, umieściwszy go w starym zniszczonym budynku drewnianym. Władze państwowe rosyjskie, jak wiadomo, nic nie podejmowały ku poprawie zdrowotności, a jedynie w chwili grożącej epidemii jakiejś choroby zakaźnej — wydawały rozporządzenia.

W tych warunkach cała przedwojenna akcja walki z gruźlicą była w Łodzi, jak i w innych miastach, aktem samoobrony społecznej, działalnością higieniczno-filantropijną, która w Łodzi skupiła się od roku 1910-go w Lidze przeciwgruźliczej; aż do tego czasu działalność wyłącznie uświadamiającą prowadził oddział łódzki Warszawskiego Towarzystwa Higienicznego.

Wybuch wojny światowej przerwał działalność Ligi przeciwgruźliczej na czas paru miesięcy. Podjęta nanowo, popłynęła ona korytem węższem — z dwu powodów: po pierwsze, coraz trudniejszym stawało się oparcie kosztownej akcji praktycznej na ofiarach dobrowolnych; powtórę, założona przy Wydziale Zdrowotności Publicznej Magistratu Sekcja do walki z gruźlicą przejęła większość zadań, spełnianych przed wojną przez Ligę przeciwgruźliczą.

Zgodnie z poglądami panującymi w nauce o gruźlicy, Sekcja do walki z gruźlicą za zadanie główne swej działalności uważa walkę z gruźlicą dzieci: o niej przedewszystkiem myślą środki lecznicze — nawet wówczas, kiedy bezpośrednio opiekuje się chorymi dorosłymi. Więc np. w instrukcji poradni Sekcji do walki z gruźlicą punkt 9-ty brzmi: Pierwszeństwo do miejsca szpitalnego ma chory, w którego otoczeniu są dzieci — jako najłatwiej na zarażenie reagujące chorobą.

Walka bezpośrednia z gruźlicą nosi w Łodzi, jeśli mówić o jej organizacji, charakter swoisty, obcy wszystkim innym w byłym zaborze

rosyjskim organizacjom o zadaniach podobnych. Dzięki istnieniu w Łodzi przymusu szkolnego lwia część pracy Sekcji do walki z gruźlicą jest prowadzona w porozumieniu z miejskim wydziałem szkolnictwa i przy jego pomocy. Wykonawstwo lecznictwa, o ile ono tyczy uzdrowisk, należy, począwszy od roku 1922, do Wydziału Opieki Społecznej.

Dziecko kierowane do Sekcji staje się często ogniwem, łączącym Sekcję z rodziną, której członków możemy poddać badaniu, a warunki życia sprawdzić przez sanitariuszki.

A. Organizacja Sekcji.

I. Sekretariat: Meldowanie. Rejestracja. Muzeum. II. Interniści. III. Pedjatrzy. IV. Chirurg. Chirurg-Pedjatra. V. Laryngolog. VI. Dermatolog. VII. Stacja tuberkulinowa. VIII. Laboratorium djaagnostyczne. IX. Sanitarjuszki. X. Stacja światłolecznicza. XI. Odkażanie.

1. Gruźlicy i ich rodziny (gruźlica płucna). 2. Gruźlicy i ich rodziny (gruźlica pozapłucna). 3. Kasa chorych. 4. Szkoły (personel nauczycielski, dzieci szkolne). 5. Światłolecznictwo. 6. Roentgen djaagnostyczny. 7. Oddziały gruźlicze w szpitalach miejskich, dla dorosłych. 8. Oddziały gruźlicze w szpitalach miejskich, dla dzieci. 9. Oddział gruźlicy pozapłucnej w szpitalu miejskim. 10. Oddziały obserwacyjne dla gruźlicy (dla dorosłych i dla dzieci). 11. Wydziały Magistratu: Zdrowotności Publicznej i Opieki Społecznej. 12. Sanatorium dla lekkogruźliczych pod Łodzią. 13. Sanatorium letnie dla dzieci szkolnych gruźliczych pod Łodzią. 14. Solanki (Busk. Rabka). 15. Miejscowości klimatyczne (Zakopane).

B. Działalność Sekcji w czasie od 1 maja 1918 do 1 maja 1924 r.

Interniści przyjęli chorych 11633. Pedjatrzy przyjęli chorych 14485. Chirurgzy przyjęli chorych 3180. Laryngolog przyjął chorych (od 1.IX.1920) 129. Dermatolog przyjął chorych (od 1.III-23) 95.

Zastrzyknień tuberkulinowych djaagnostycznych i leczniczych dokonano 11492. W laboratorium dokonano badań na pałeczki Kocha 10554. Badań krwi morfologicznych wykonano 286. Badań krwi na odczyn Bierneckiego (od 1.IX.1923) 418. Na Stacji Światłolecznicznej dokonano nświetlań lampami Kisch (od 15.V.1922) 10280. Sanitarjuszki dokonały wywiadów na mieście 14839. Pomoc chorym chirurgicznym na mieście (od 1.III.20) 4306. Do szpitali ogólnych skierowano 4885. Do sanatorium dla lekkogruźliczych w Chojnach pod Łodzią skierowano 3573. W Sanatorium letnim dla dzieci szkolnych gruźliczych umieszczono 1952. Do Solanek wysłano (przez Wydział Opieki Społecznej Magistratu m. Łodzi) 393. Do Zakopanego wysłano (przez Wydział Opieki Społecznej Magistratu m. Łodzi) 115. Odkażeń mieszkań po gruźlicy dokonano (przez Miejską izbę odkażającą) 9455.

Drukiem ogłoszono: Komunikat A. Obraz zadań z zakresu działalności Sekcji; rozsyłany do lekarzy. II. Komunikat B—toż samo, popularnie, rozsyłany do szkół i innych instytucji publicznych. III. Komunikat C.—Zadania Sekcji z zakresu gruźlicy chirurgicznej, rozsyłany do lekarzy. IV. Plakat na miasto, rozlepiany stale dwa razy do roku. V. Broszurę-plakat pod tyt. „O suchotach, czyli gruźlicy, jak się tej choroby wystrzegać”, do rozdawania chorym i w szkołach.

Sekcja do walki z gruźlicą zorganizowała: W roku 1922 wykłady dla nauczycielstwa szkół miejskich. W roku 1923 wykłady dla higienistek szkół miejskich i dla policji. W roku 1924 wykłady dla lekarzy szkolnych (gruźlica wewnętrzna, chirurgiczna, skóry, oczu, Roentgen djaagnostyczny).

Powyższe dane sumaryczne uzupełnić należy następującymi szczegółami.

Sekretariat ma za obowiązek udzielania szczegółowych informacji instytucjom pokrewnym, społecznym, oraz poszczególnym osobom o urządzeniach przeciwgruźliczych m. Łodzi; zarządza kierowaniem zgłaszających się do Sekcji do odpowiednich lekarzy Sekcji, wyznaczając im też dzień i godzinę badania. Prowadzi kontrolę poradni przy pomocy spisu alfabetycznego osób badanych, z podaniem numeru formularza i numeru kolejnego. (Kartoteka Sekcji posiada już 25.000 kart indywidualnych pacjentów). Wysyła chorych do szpitali i lecznic; w tym celu otrzymuje informacje o ilości wolnych miejsc w szpitalach. Układa zestawienia statystyczne. Przeprowadza plakatowanie (dwa razy do roku, informacyjne o Sekcji). Rozdaje pacjentom ulotkę: „O suchotach”. Zawiadamia lekarzy z miasta o wyniku badania płwocin przez nich do Pracowni rozpoznawczej Sekcji nadesłanych. Kieruje dokonywaniem wywiadów w mieszkaniach chorych na gruźlicę, lub o nią podejrzewanych, przez Sanitarjuszeki Sekcji.

Ma pieczę nad muzeum Sekcji, składającym się z preparatów anatomicznych i patologicznych oraz mulaży i modeli. Sekcja otrzymała to muzeum w spadku po zlikwidowanej Lidze przeciwgruźliczej w Łodzi. Prowadzi biblioteczkę czasopism lekarskich i dzieł z zakresu gruźlicy.

Zadaniem Sekcji jest zogniskowanie wysiłków gminy, kierowanych ku zwalczaniu gruźlicy. Jest ona przede wszystkim organem rzeczoznawczym w zakresie gruźlicy; jej lekarze są lekarzami epidemicznymi w stosunku do tej najczęstszej choroby zakaźnej.

Lekarze Sekcji, stosując przy badaniu wszelkie metody rozpoznawcze, stoją na tem stanowisku, że chorym na gruźlicę jest ten, kto wykáže objawy gruźlicy czynnej; że ci chorzy wymagają opieki w dwu kierunkach: jako chorzy — pomocy dla siebie, i jako źródło zarazków swoistych — ochrony otoczenia.

Badanie chorego doprowadzić musi lekarza do możliwości dania odpowiedzi na tak sformułowane pytania: czy dany osobnik jest wogóle chory? czy ma gruźlicę? czynną czy jest dla otoczenia niebezpieczny? czy i z jakich instytucyj leczniczych miejskich ma prawo korzystać?

Przy formułowaniu odpowiedzi, czy i w jakiej postaci chory na gruźlicę ma korzystać z pomocy instytucyj leczniczych miejskich — lekarz bierze pod uwagę wynik wywiadu sanitariuszki.

Leków Sekcja nie wydaje, ani przepisów leczniczych. Jedyne wyjątek stanowi bardzo ogólnie stosowana tuberkulina i leczenie gruźlicy pozapłucnej naświetlaniami.

Pomimo kierunku przeważnie zapobiegawczo-społecznego działalności Sekcji do Walki z gruźlicą, różniącego ją zasadniczo od tego typu instytucyj, do jakich ludność przywykła, t. j. typu bądź terapeutycznego, bądź filantropijnego, — cieszy się Sekcja w mieście dużą popularnością. Już sam fakt istnienia Sekcji jest potężnym środkiem propagandy w walce z gruźlicą.

DZIAŁ SPRAWOZDAWCZY.**Protokół.**

5 (III sesji) posiedzenia Rady Miejskiej m. Łodzi. Łódź, dnia 19 marca 1925 roku.

Komplet radnych 75. Obecnych radnych 53. Komplet członków Magistratu 11. Obecnych członków Magistratu 9.

Posiedzenie otworzył o godz. 20 min. 30 Prezes Rady Miejskiej, dr. B. Fichna, w obecności quorum Rady (62 członków) zaprosiwszy do stołu prezydjalnego radnych sekretarzy W. Credową i T. Pałkowskiego, oraz Dyrektora Biura Rady Miejskiej, p. P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Krótkie zapytania:

a) r. Wojakowskiego:

1. Czy Magistrat m. Łodzi ewentl. członkowie Rady Nadzorczej Miejskich Tramwajów Elektrycznych, nie uznaliby za pożądane na sposób zaprowadzonego systemu w Warszawie, by pasażerowie wsiadali do tramwaju z jednej strony, a wysiadali od strony motorniczego, a to z tej racji, że pasażerowie kieszonkowi podczas wsiadania i wysiadania urządzają ścisk sztuczny i załatwiają swoje operacje kieszonkowe.

2. czy Magistrat nie uznalby za pożądane wpłynąć na Zarząd Tramwajów Miejskich, aby w godz. od 1 i poł. do 2 po południu wysyłano po tramwajową służbę ruchu wagony specjalne, gdyż w tym czasie pasażerskie wagony Nr. Nr. 2 i 7 przy zbiegu ulic Piotrkowskiej i Narutowicza spełnione służbą tramwajową, zmuszają pasażerów oczekiwać na wagony z wolnymi miejscami po kilkanaście minut.

3. czy wiadomo Magistratowi, że w Łodzi egzystują do obecnego czasu jeszcze nazwy ulic Ruska, Odeska, Kijowska i czy Magistrat nie uznalby za konieczne wystąpić z wnioskiem do Rady Miejskiej o przemianowanie tych ulic na nazwy milej dźwięczne dla ucha Polaka.

4. w Nr. 77 „Kurjera Łódzkiego“, jest wzmianka o zamierzeniach Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich, budowie nowych linii tramwajowych. Czy Magistrat nie uznalby za właściwe przeprowadzić linię tramwajową na ul. Przejazd lub Nawrot do Zagajnikowej i połączyć z linią Nr. 10 i 6 z tej przyczyny, że wschodnia część miasta Łodzi, zaludniona przez rzesze robotnicze, nie korzysta z tej lokomocji.

5. odpowiedź wprz. Wojewódzkiego, w imieniu Magistratu, na zapytania r. Wojakowskiego Nr. 1, 2 i 4.

Co do pierwszego zapytania, to sprawa przedstawia się inaczej w Warszawie, ani-

żeli w Łodzi, mianowicie wagony w Warszawie są znacznie obszerniejsze i platformy tak z tyłu jak i z przodu są szersze, co umożliwia pasażerom swobodne wychodzenie, natomiast w Łodzi sprawa przedstawia się zupełnie inaczej, bo platformy są b. wąskie i z tego powodu wychodzenie jest utrudnione, i chociaż niejednokrotnie była ta sprawa poruszona, jednakże ze względów technicznych, zarząd się temu opiera.

Jeżeli chodzi o uruchomienie specjalnych wagonów pomiędzy godz. 1 i pół a 2, to ze względów technicznych jest to b. trudne, aby tylko na pół godziny wypuszczać specjalne wagony, gdyż wagony te przecież muszą mieć specjalną obsługę i trzeba byłoby tak ułożyć, żeby część tramwajarzy pracowała jedynie pomiędzy godz. 1 i pół a 2, a potem należałoby ich zwolnić. Jest to rzeczą, zdaniem wprz. Wojewódzkiego, b. trudną, jednakże można będzie poruszyć ją na zarządzie i może będzie można coś zrobić: doczepić wagony, czy coś podobnego.

Co się tyczy budowy nowych linii tramwajowych, to sprawa przedstawia się w ten sposób, że ponieważ to jest zmiana koncesji, zmiana tych linii tramwajowych, które mają być uruchomione, sprawa ta przyjdzie na posiedzenie Rady Miejskiej i Rada będzie mogła się wypowiedzieć. Jednakże zdanie członków Rady Nadzorczej ze strony Magistratu jest to, że w pierwszej linii należy uruchomić te linie tramwajowe, które łączą krańce miasta ze śródmieściem. Jest daleko pożyteczniejsza linja Rokicińska do granic miasta, następnie Srebrzyńska do toru kolejowego, aniżeli linja przy ul. Przejazd, bo w śródmieściu linii tramwajowych jest to wiele więcej. Jeżeli zostaną uruchomione linie tramwajowe na krańcach miasta, to da się możliwość ludności uboższej, mieszkającej na tych właśnie krańcach, do korzystania z tramwaju, wówczas, gdy uruchomienie linii przy ul. Przejazd, nie dałoby tego w tak dużym stopniu. Następnie co do linii przy ul. Przejazd, to jest jeszcze jedna trudność, bo według planu, kanalizacyjnego m. Łodzi w tym roku jeszcze ul. Przejazd będzie rozkopana dla robót kanalizacyjnych, a więc i w tym i w przyszłym roku mowy o tem być nie może, gdyż grunt po rozkopaniu przez jakiś czas musi osiadać. To samo jest z linią na ul. Kilińskiego; linja ta nie może być przeprowadzona prędzej dopóki most kolejowy nie będzie zniesiony, bo tramwaje nie mogłyby przejeżdżać pod nim. Dlatego właśnie te linje są odsunięte na dalszy plan ze względów jedynie technicznych.

6. odpowiedź ławn. Folkierskiego, w imieniu Magistratu, na zapytanie r. Wojakowskiego Nr. 3:

Sprawa przemianowania całego szeregu ulic jest w Wydziale Budownictwa i została załatwiona w niedługim czasie.

b) 1. r. Nowackiego: Czy Prezydum Magistratu zamierza przeciwdziałać ujawnionej w ostatnim czasie tendencji nieposzanowania wyroków sądów dyscyplinarnych, które w oczach prawdziwego i rzetelnego demokrata powinny być najskuteczniejszym punkierzem praw ludzkich i obywatelskich każdego pracownika, a nie tylko magistrackiego.

2. odpowiedź prez. Cynarskiego, że Magistrat udzieli wyjaśnień na następnym posiedzeniu Rady Miejskiej.

c) 1. r. Bialera: Czy prawdą jest, że w Magistracie kontroluje się, sprawdza i czyta listy, nadchodzące dla pracowników miejskich, listy opieczętowane, i z tych listów korzysta się przy sposobności, tak jak to miało miejsce obecnie na sądzie dyscyplinarnym w sprawie Rybskiego, gdzie list, wysłany z Warszawy pod adresem Magistratu dla p. Rybskiego, został otworzony i zużyty przy sądzie dyscyplinarnym i służył jako materiał obciążający;

2. odpowiedź ławn. Kulamowicza, że w tej sprawie wyjaśnień żadnych udzielić nie może, ponieważ Wydział Prezydalny Magistratu przekazał Komisji Dyscyplinarnej ten list razem z całą sprawą Rybskiego. Skąd on się wziął i w jaki sposób dostał się do rąk Magistratu, p. Kulamowiczowi, jako przewodniczącemu Komisji Dyscyplinarnej, nie jest wiadomo.

d) 1. r. Kuka: czy prawdą jest, że § 70 Pragmatyki Służbowej został uchylony, wzgl. cała pragmatyka.

2. odpowiedź prez. Cynarskiego, w imieniu Magistratu, że Urząd Wojewódzki zakomunikował Magistratowi, że cała pragmatyka, zatwierdzona w grudniu r. ub. przez R. M., została wstrzymana i niezatwierdzona z tego powodu, że jest spreczna w 16-tu punktach z Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 grudnia 1924 roku, wobec czego Województwo zażądało od Magistratu zmiany tej pragmatyki i zastosowania się do wzmiankowanego rozporządzenia.

e) 1. r. dr. Schweiga: R. Schweig zgłasza następujące pytania do Prezydum R. M., wzgl. do Wydz. Przeds. Miejskich. Wobec tego że tak Gazownia, jak i Elektrownia leżą na uboczu i nie mają żadnej komunikacji tramwajowej, wobec tego, że inkasenci tych instytucji przybywają inkasować należności zupełnie niespodziewanie i jeżeli nie zastają nikogo w domu zostawiają kartki, r. Schweig zapytuje, czy Magistrat nie zechciałby skłonić te instytucje, ażeby po pierwsze awizowali przybycie inkasentów, następnie czyby nie chciały na wzór Polskiej Spółki Akc. urządzić kilka punktów inkasa na mieście, ażeby konsumenci mogli tam wpłacać.

2. odpowiedź wprez. Wojewódzkiego, w imieniu Magistratu, że jeżeli chodzi o elektrownię, to faktycznie przychodzą inkasenci i nawet nie czekając na zapłacenie wy-

chodzą sobie najspokojniej i po 3-ech dniach trzeba płacić. Magistrat w tej sprawie za-interpeluje. Co się tyczy Gazowni, to wprez. Wojewódzki nie słyszał, ażeby się odbywało tak szybko. O ile wiadomo, to Gazownia ma instrukcję, żeby termin był 10-dniowy. W ten sposób zdaje się ta sprawa jest postawiona, jeżeli jest inaczej, to oczywiście wprez. Wojewódzki za-interpeluje. Co się tyczy elektrowni, to niewiadomo, czy da się coś zrobić.

f) 1. r. Bialera i r. Rapalskiego — kiedy otrzymają odpowiedź Magistratu na zapytania, zgłoszone na posiedzeniu Rady w dniu 12 lutego (punkt 1 — f, 1 —), wzgl. 5 marca r. b. (punkt 2 — c. 1 —).

2. odpowiedź ławn. Bednarczyka, że Magistrat udzieli odpowiedzi na następnym posiedzeniu Rady Miejskiej.

2. Komunikat Prezesa Rady, że w niedzielę dn. 22 b. m. Prezydum Rady urządzi uroczystość poświęcenia płyty dla Nieznanego Żołnierza. Prezes zaznacza, że płyta ułożona została na placu katedralnym przy zbiegu ulic Piotrkowskiej i Ka. Skorupki, w punkcie najbardziej wysuniętym ku chodnikowi. Na powyższą uroczystość, w której wezmą udział pp. Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej i Minister Spraw Wojskowych, Prezes zaprasza wszystkich członków, Rady.

3. Zawiadomienia członków Rady Miejskiej: M. Andrzejaka, St. Bartczaka, A. Czer-nika, J. Danielewicza, B. Mazurowskiego, L. J. Minberga, G. Praszkiara, A. M. Rogowego, dr. J. Rosenblatta, W. Wagnera, i J. Wolczyńskiego, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

4. Telegram do Marszałka Piłsudskiego, treści następującej:

„Swemu honorowemu obywatelowi Prezydium Rady Miejskiej m. Łodzi w dniu Jego imienin składa najserdeczniejsze życzenia w imieniu ludności miasta.“

5. Komunikat Prezydum Rady o zrzeczeniu się mandatu radnego, przez p. dr. Jakóba Arcta, oraz wejściu w skład Rady Miejskiej p. Marjana Marciniaka, jako zastępcy z teje listy kandydatów.

6. Komunikat Koła Narodowego o desygnowaniu do Wydziału Budownictwa r. Maksymiljana Nowackiego (na miejsce r. dr. Garlińskiego).

7. Komunikat Prezydenta m. Łodzi o przesunięciu ogólnego zebrania Związku Miast Polskich na dn. 26 i 27 kwietnia r. b.

8. Uchwałę Magistratu Nr. 206 z dn. 10. III. 25 r., treści następującej:

„Po dłuższej dyskusji nad sprawą bezrobocia w Łodzi, jako wynikiem przeżywanego kryzysu ekonomicznego, postanowiono — na wniosek p. ławnika Wł. Adamskiego, jako przewodniczącego Wydziału Opieki Społecznej, — mając na uwadze 1)

że nawet przy całkowitem uruchomieniu projektowanych miejskich robót publicznych przy pomocy finansowej rządu zatrudnionoby z ogólnej liczby 22,000 bezrobotnych zaledwie 5,000 — 6,000 osób i 2) że przerwanie wypłaty zapomóg bezrobotnym mogłoby wywołać niepożądane dla państwa i miasta konsekwencje, — zwrócić się do miarodajnych czynników państwowych z prośbą o przedłużenie wpływającego w pierwszych dniach m. kwietnia 1925 r. terminu wypłaty zapomóg bezrobotnym m. Łodzi."

9. Odezwy:

Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi z dn. 23.II. 25 r. w sprawie podwyższenia stawek podatku od psów na rzecz m. Łodzi,

Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 18.II. 25 r. w sprawie regulacji ulicy Sienkiewicza i innych w Łodzi,

Ministerstwa Skarbu z dnia 7.II. 25 r. w sprawie przekazania Miejskiej Komisji Szacunkowej wymiaru państwowego podatku dochodowego na rok 1925 na obszarze m. Łodzi, wzgl. poruczenia Magistratowi m. Łodzi poboru i ściągania tegoż podatku.

UCHWALONO:

I. W sprawie udzielenia Magistratowi dalszego prowizorium budżetowego.

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Komisji Skarbowo-Budżetowej z dnia 17.III. 25 r., udziela Magistratowi dalsze prowizorium budżetowe na miesiąc kwiecień i maj 1925 r. w zakresie dotychczasowym, a więc w wysokości (we wpływach i wydatkach) zł. 3. 628. 763 — dla wszystkich wydziałów administracyjnych i Wydziału Kanalizacji i Wodociągów (bez Wydziału Handlowego i Gazowni Miejskiej)

B. Rada Miejska wzywa Magistrat do jaknajszybszego nadesłania odpowiedniej ilości egzemplarzy zamierzeń skarbowych na rok 1925.

W głosowaniu brało udział 62 członków R. M., z których 47 głosowało za — 15 zaś przeciw.

II. W sprawie stawek podatku od lokali na rok 1925:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 220 z dnia 27 lutego r. b., postanawia:

1. przyjąć do wiadomości wszystkie zaproponowane reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Nr. SM. 42 | 21 z dn. z dn. 14 stycznia 1925 roku zmiany do uchwalonego przez Radę Miejską w dniu 18 grudnia 1924 roku wniosku Magistratu Nr. 1489 z dnia 12 grudnia 1924 roku w sprawie poboru na rzecz m. Łodzi, podatku od lokali za rok 1925;

2. nadać w związku z tem, wspomnianemu wnioskowi następujące brzmienie:

"Wprowadzony na zasadzie ustawy z dnia 17 grudnia 1921 roku, o zasileniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 2/22, poz. 6) podatek od lokali na rzecz m. Łodzi pobrać za rok 1925 w myśl rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 listopada 1924 roku (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 104 poz. 949) do ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 39, poz. 406) — w stosunku procentowym do komornego (podstawowego), względnie wartości czynszowej z miesiąca czerwca 1914 roku, przeliczonej na złote według kursu 1 rbl. = 2.66 zł., jak następuje:

- a) 1, 5⁰/₀ komornego, względnie wartości czynszowej z m. czerwca 1914 roku, o ile nie przekraczała rbl. 300 — rocznie,
- b) 3⁰/₀ komornego względnie wartości czynszowej z m. czerwca 1914 roku, o ile wynosiła ponad rbl. 300 — a nie przekraczała rbl. 800 — rocznie,
- c) 4, 5⁰/₀ komornego względnie wartości czynszowej z m. czerwca 1914 roku, o ile wynosiła ponad rbl. 800 — a nie przekraczała 1.200 — rocznie,
- d) 6⁰/₀ komornego względnie wartości czynszowej z m. czerwca 1914 roku, o ile wynosiła ponad rbl. 1.200 — rocznie."

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały, jakoteż do możliwie liberalnego stosowania zwolnień od podatku względem mieszkań, zajmowanych przez ludność

robotniczą, zachowując przytem normy zwolnień, dotychczas stosowane.

Uchwałę powzięto jednomyślnie.

III. W sprawie ustalenia wysokości opłat za naświetlania wzgl. prześwietlania aparatem roentgenowskim:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 214 z dn. 24 lutego 1925 r., postanawia:

a) pobierać, poczynając od dnia 1 marca 1925 roku, za naświetlanie wzgl. prześwietlanie aparatem roentgenowskim następujące opłaty:

- 1) za naświetl. wzgl. prześwietl. zębów zł. 7.—
- 2) „ „ palca, ręki lub nogi zł. 8.—
- 3) „ „ palca ręki lub nogi w dwu pozycjach zł. 11.—
- 4) „ „ śródrezcza, śródstopia, dłoni, stopy i łokcia zł. 10.—
- 5) „ „ śródrezcza, śródstopia, dłoni, stopy i łokcia w dwu pozycjach zł. 15.—
- 6) „ „ ramienia, goleni, kolana i biodra zł. 15.—
- 7) „ „ ramienia, goleni, kolana i biodra w dwu pozycjach zł. 21.—
- 8) „ „ stawu ramiennego i biodrowego (1 zdjęcie) zł. 14.—
- 9) „ „ stawu ramiennego i biodrowego — następane po zł. 7.—
- 10) „ „ miednicy zł. 18.—
- 11) „ „ czaszki w dwu pozycjach zł. 25.—
- 12) „ „ szczęki dolnej zł. 12.—
- 13) „ „ szyi (2 zdjęcia) zł. 20.—
- 14) „ „ kręgosłupa (1 zdjęcie) zł. 14.—
- 15) „ „ kręgosłupa — następane po zł. 8.—
- 16) „ „ kręgosłupa (zdjęcie boczne) zł. 16.—

- 17) za naświetl. wzgl. prześwietl. żebra zł. 18.—
- 18) „ „ nerek — jednostronnie (3 zdjęcia) zł. 30.—
- 19) „ „ nerek — drugostronnie zł. 20.—
- 20) „ „ wierzchołków płuc, wola i żebra szynowego zł. 24.—
- 21) „ „ płuc, serca, przelyku zł. 30.—
- 22) „ „ całych płuc (2 zdjęć.) zł. 35.—
- 23) „ „ żołądka z 3 prześcieradłami zł. 45.—
- 24) „ „ kiszki grubej zł. 34.—
- 25) „ „ nerki jednej zł. 14.—
- 26) „ „ obu nerek zł. 22.—
- 27) „ „ nerki i moczowodu zł. 22.—
- 28) „ „ jednej nerki, moczowodu i pęcherza zł. 29.—
- 29) „ „ pęcherza zł. 16.—
- 30) „ „ prześwietlenie i zbadanie całego przewodu trakto-pokarmowego zł. 60.—
- 31) „ „ zwyczajne prześwietlenie rozpoznawcze zł. 8.—
- 32) „ „ naświetlania skórne, częściowe i epilacyjne, a również półgłębokie z filtrem do 3 m/m. zł. 7.—
- 33) „ „ naświetlanie głębokie (za godzinę) zł. 20.—

b) zwalniać od powyższych opłat — na wniosek istniejącej przy Wydziale Zdrowotności Publicznej, Komisji do zwalniania z opłat — częściowo lub całkowicie ubogich mieszkańców m. Łodzi;

c) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

IV. W sprawie kredytu dodatkowego na pokrycie przekroczeń budżetowych Wydziału Zdrowotności Publicznej w roku adm. 1924:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 143 z dnia 10 lutego 1925 r., postanawia:

1. podwyższyć w budżecie Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1924:

poz.	2b	tyt.	v	dz.	vl	o	zł.	
							2.562.	—
"	2f	"	v	"	vl	"	1.709.	—
"	2g	"	v	"	vl	"	4.206.	—
"	2h	"	v	"	vl	"	63.815.	—
"	2i	"	v	"	vl	"	13.528.	—
"	lBa	"	vl	"	vl	"	7.471.	—
"	lBb	"	vl	"	vl	"	1.806.	—
"	lBc	"	vl	"	vl	"	1.353.	—
"	lBd	"	vl	"	vl	"	906.	—
"	lBe	"	vl	"	vl	"	906.	—
"	lBf	"	vl	"	vl	"	3.150.	—
"	lBg	"	vl	"	vl	"	224.	—
"	lBh	"	vl	"	vl	"	54.	—
"	lBi	"	vl	"	vl	"	83.	—
"	lCa	"	vl	"	vl	"	2.647.	—
"	lCc	"	VI	"	VI	"	124.	—
"	lCf	"	VI	"	VI	"	782.	—
"	lCg	"	VI	"	VI	"	1.065.	—
"	lCj	"	VI	"	VI	"	247.	—
"	lCk	"	VI	"	VI	"	1.097.	—
"	lCl	"	VI	"	VI	"	14.066.	—
"	lCt	"	VI	"	VI	"	20.000.	—
"	lCm	"	VI	"	VI	"	1.461.	—
"	lCn	"	VI	"	VI	"	726.	—
"	lCo	"	VI	"	VI	"	294.	—
"	lCp	"	VI	"	VI	"	375.	—
"	lCr	"	VI	"	VI	"	1.232.	—
"	lCs	"	VI	"	VI	"	559.	—
"	1	"	VII	"	VI	"	1.441.	—
"	2	"	VIII	"	VI	"	775.	—

2) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

V. W sprawie udzielenia

p. O. Gehligowi zezwolenia na sprzedaż placu, wydzielonego z majątku jego „Marysin” pod Łodzią, pod budowę gmachu Okręgowego Szpitala Wojskowego:

Rada Miejska, przychyliając się do wniosku Magistratu Nr. 109 z dnia 30 stycznia 1925 roku, postanawia:

2) zezwolić p. G. O. Gehligowi na sprzedaż Ministerstwu Spraw Wojskowych placu, wydzielonego z majątku jego „Marysin” pod Łodzią, pod budowę gmachu Okręgowego Szpitala Wojskowego;

2) Wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

W głosowaniu brało udział 62 członków Rady Miejskiej.

Uchwałę powzięto jednomyślnie.

VI. W sprawie regulacji ulic:

Rada Miejska, przychyliając się do wniosku Magistratu Nr. 181 z dnia 17 lutego 1925 roku, postanawia:

1. Zaakceptować opracowane przez Oddział Zabudowy Miasta projekty regulacji

a) ul. Konstantynowskiej od Placu Wolności do toru kolejowego,

b) ul. Łagiewnickiej od ul. Brzezińskiej do prywatnej drogi Heinzla,

c) Szosy Pabjanickiej od Górnego Rynku do wiaduktu kolejowego,

d) ul. Tuszyńskiej od ul. Nowo-Pabjanickiej do toru kolejowego,

e) ul. Przędzalnianej od ul. Przejazd do południowych granic,

f) ul. Drewnowskiej od ul. Zgierskiej do ul. Leśnej,

g) ul. Trębackiej od ul. Narutowicza do cmentarza,

h) ul. Nawrot od ul. Piotrkowskiej do ul. Zagajnikowej,

i) ul. Zamenhafa od ul. Piotrkowskiej do ul. Pańskiej,

j) ul. Północnej od ul. Nowomiejskiej do ul. Magistrackiej,

2) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

W głosowaniu brało udział 62 członków Rady Miejskiej.

Uchwałę powzięto jednomyślnie.

VII. W sprawie odpowiedzi Prezydum na Interpelację grona radnych w przedmiocie incydentu, jaki miał miejsce na posiedzeniu Rady w dniu 29 i 25 r.

Przyjąć do wiadomości następującą odpowiedź Pana Prezesa Rady:

Zgodnie z listem p. radnego Kuka oraz wyjaśnieniem, nadesłanem przez p. radnego Stypulkowskiego, stwierdziłem, że p. radny Kuk na posiedzeniu Rady Miejskiej w dn. 29 stycznia r. b. użył wyrażenia nieparlamentarnego i na sali posiedzeń Rady niewłaściwego, mianowicie „jak stado ucieka”. Konstatując ten przykry fakt i opierając się na art. 19

p. 2 Regulaminu obrad przywołuje pana radnego Kuka do porządku.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego, przewodniczący o godz. 21 min. 30 posiedzenie zamyka.

PRZEWODNICZĄCY

(—) Dr. B. Fichna.

PROWADZĄCY PROTOKÓŁ

() P. Rundo.

RADNI SEKRETARZE

(—) W. Credowa

(—) T. Pałkowski.

Kronika miejska.

Rewizja akcji zapomogowej, prowadzonej przez Magistrat m. Łodzi. W tych dniach inspektor Dyrekcji Funduszu Bezrobocia, p. L. Tymiński, dokonał rewizji akcji zapomogowej, prowadzonej przez Magistrat m. Łodzi. Skrupulatnie przeprowadzona rewizja 10-ciu obwodowych biur płatniczych wykazała, że stan gotówki we wszystkich biurach obwodowych i Centralnym znajdował się w należyłym porządku. Organizacja akcji, według oświadczenia p. inspektora L. Tymińskiego, okazała się wzorową. Księgi prowadzone są według systemu podwójnej buchalterji i w zupełności odpowiadały stanowi kasy. Każda wypłacona pozycja została udowodniona odpowiednim dowodem kasowym. Podczas rewizji stwierdzono, że podział pracy przeprowadzono celowo, wskutek czego i wydajność pracy u poszczególnych pracowników została wyzyskana do maximum. Przegląd akt osobistych wykazał, że pracownicy posiadają wymagane kwalifikacje. Z każdej dokonanej wypłaty opracowany jest odpowiedni materiał statystyczny. Materiał ten służy między innymi dla odpowiedniego podziału pracy w poszczególnych obwodach.

Stwierdzono dalej, iż interesy bezrobotnych są jak najbar-

ziej uwzględniane; przedewszystkiem zwraca się uwagę, aby nie narażać bezrobotnych na oczekiwanie przed biurami na otrzymanie zapomogi. Wypłaty uskuteczniają się tak, że każdy bezrobotny ma wyznaczony nie tylko dzień, lecz i godzinę, kiedy zapomoga jest mu wypłacana.

W wyniku przeprowadzonej rewizji p. Tymiński uważał za stosowne wyrazić podziękowanie Prezydium Magistratu za wzorowo zorganizowaną akcję wypłat zapomóg, nadmieniając przy tem, że przy dotychczasowych rewizjach innych okręgów, nieposiadających zresztą tak licznych rzesz bezrobotnych, jak Łódź, takiej celowości i sprawności w biegu urzędowania, jak w Łodzi, nigdzie nie spotkał.

— Z Wydziału Kanalizacji i Wodociągów. Po dwutygodniowym mrozie, który spowodował przerwę w robotach przygotowawczych, mianowicie w przeprowadzeniu od głównego składu Wydziału Kanalizacji i Wodociągów przy ul. Wierzbowej przez ul. Tramwajową toru tramwajowego, tor ten obecnie został wykończony. Jednocześnie Wydział Kanalizacji i Wodociągów układa tor tramwajowy od Górnego Rynku wzdłuż rzeczki Jasień przez ul. Piękną i Obywatelską do granicy miasta, t. j. do miejsca, skąd rozpoczyna się roboty kanalizacyjne.

Roboty te są na ukończeniu. Zawdzięczając uzyskanemu połączeniu głównych składów z linią tramwajową, wszelki potrzebny a nagromadzony na składzie materiał Wydział Kanalizacji i Wodociągów przewozić będzie własnymi wagonetkami. Skoro tylko tor będzie doprowadzony do granicy miasta, rozpocznie się kopanie kanałów.

Dzięki pomyślnemu ukończeniu pracprzygotowawczych, wszystkie przewidziane przez kierownictwo Wydziału Kanalizacji i

Wodociągów prace wykonane będą we właściwym czasie, t. j. w ciągu trzech lat pierwszy kompleks domów będzie przyłączony do sieci kanalizacyjnej. Prócz powyższych prac, biuro Wydziału Kanalizacji i Wodociągów pod kierunkiem inż. Skrzywana zajęte jest opracowaniem przepisów, dotyczących technicznych warunków kanalizacyjnych przy budowaniu nowych domów. Przepisy te, uzupełniające przepisy budowlano-sanitarne, po opracowaniu będą przesłane do Rady Miejskiej — celem zatwierdzenia.

Statystyka [ruchu kolejowego w Łodzi. Według danych, zawartych w publikacjach miejskiego Wydziału Statystycznego, ruch osobowy w roku ubiegłym przedstawiał się następująco:

Sprzedano na dworcach kolejowych w Łodzi i za pośrednictwem Stacji Miejskiej P. K. P. następujące ilości biletów:

styczeń	101.589
luty	135.374
marzec	160.893
kwiecień	152.036
maj	164.383
czerwiec	193.100
lipiec	198.565
sierpień	202.323
wrzesień	168.808
październik	160.045
listopad	139.389
grudzień	145.220

ogółem 1.921.725

Z powyższego zestawienia wynika, że średnio, dziennie koleje łódzkie sprzedają 5.265 biletów. Według „Rocznika Statystycznego m. Łodzi za 1923” rok liczba sprzedanych w poprzednich latach biletów kolejowych wynosiła:

1919 rok	1.489.235
1920 „	1.762.261
1921 „	2.120.949
1922 „	2.701.515
1923 „	2.747.909

Jak widać, frekwencja pasażerów

w roku ubiegłym była mniejsza, aniżeli w latach 1921 — 1923. Przyczyny tego zjawiska szukać należy w osłabieniu tętna życia Łodzi, jakie spowodował kryzys gospodarczy.

W sprawie demoralizacji młodzieży szkolnej. Na ostatniemu posiedzeniu delegacji Wydziału Opieki Społecznej rozpatrywana była między innymi sprawa przeciwdziałania demoralizacji młodzieży szkolnej, zajmującej się sprzedażą gazet na ulicach.

Po bardzo ożywionej dyskusji, na wniosek radnego L. Dębowskiego uchwalono: 1) zwrócić się do Wydziału Oświaty i Kultury w sprawie projektowanej przez Wydział Oświaty i Kultury Ligi opieki nad młodzieżą szkolną; 2) zwrócić się do Komisarza Rządu na m. Łódź z prośbą o zwołanie konferencji w tej sprawie, z udziałem przedstawiciela Wydziału Opieki Społecznej i miejscowej prasy.

W ten sposób sprawa opieki nad tym odłamem młodzieży szkolnej, który najbardziej wystawiony jest na zgubne wpływy demoralizacji ulicznej, zaczyna wchodzić, dzięki inicjatywie delegacji Wydziału Oświaty i Kultury na tory realne.

Budowa nowych studzien miejskich. Oddział Sanitarny przy Wydziale Zdrowotności Publicznej od dłuższego już czasu przeprowadza badania wód ze studzien łódzkich. Systematyczne te badania wykazały, iż bardzo znaczny odsetek wód jest zanieczyszczony szkodliwymi dla zdrowia składnikami chemicznymi i że wskutek tego niekiedy całe dzielnice miasta pozbawione są zdrowej wody do picia.

Wobec takiego stanu rzeczy, delegacja Wydziału Zdrowotności Publicznej uchwaliła: 1) zwrócić się do Wydziału Budownictwa o jak najrychlejsze przystąpienie do wiercenia miejskich studzien publicz-

nych, które ze względu na znaczną głębokość posiadają w Łodzi najzdrowszą wodę do picia; 2) poczynić starania, aby wiercenie nowych studzien publicznych odbywało się w porozumieniu z Oddziałem Sanitarnym przy Wydziale Zdrowotności Publicznej, który, posiadając dostateczny materiał z przeprowadzonych badań, wskazać może, w których dzielnicach, ze względu na dobro publiczne, byłoby najbardziej pożądane budowanie nowych studzien miejskich, oraz 3) dążyć do tego, by wiercenie kilku nowych studzien ukończone było już we wrześniu r. b.

— **Kary za niedopełnienie obowiązku szkolnego.** W tygodniu od dnia 16 do 21 marca r. b. za nieposyłanie dzieci do szkoły z wyroków Komisji Powszechnego Nauczania odbyli kary aresztu:

1) Przyjemski Antoni, Sztarka 3/5, 1 dzień. 2) Jakubowicz Juda, Nawrot 46, 1 dzień. 3) Janiszewska Bronisława, Petersburska 19, 1 dzień. 4) Bednarek Bolesław, Śląska 28, 1 dzień. 5) Serwik Aniela, Magistracka 14, 1 dzień. 6) Piguła Ruchla, Zachodnia 34, 1 dzień. 7) Kazmierczak Marja, Śląska 110, 1 dzień. 8) Wajngold Szlama, Pańska 47, 1 dzień. 9) Kligier Ojzer, Zielona 41, 1 dzień. 10) Rydzyński Icek, Piotrkowska 18, 1 dzień. 11) Mund Łaja, Drewnowska 18, 1 dzień. 12) Dąbrowski Stanisław, Przejazd 50, 1 dzień. 13) Niemiecki Tobiasz, Kilińskiego 41, 1 dzień. 14) Weltman Abram, N. Zarzewska 20, 1 dzień. 15) Staniszevska Lucyna, Rzgowska 15, 1 dzień. 16) Głatsztajn Fajga, N. Zarzewska 2, 1 dzień. 17) Hecht Zyskind, N. Zarzewska 9, 1 dzień. 18) Kujawski Berek, Cegielniana 11, 1 dzień. 19) Grosberg Szłoma, Pańska 15, 1 dzień. 20) Matschke Robert, Rzgowska 54, 1 dzień. 21) Smolińska Ewa, Zofji 9, 1 dzień.

Obwieszczenia i Okólniki.

Okólnik № 11.

Nawiązując do okólnika Nr. 18-O. 121/24 I z dnia 3 marca 1924 roku, niniejszem poleca się wszystkim Wydziałom Zarządu Miejskiego nadsyłać Zarządowi Głównemu w terminie do dnia 1 kwietnia 1925 roku: a) skompletowane roczniki prenumerowanych w roku 1924 dzienników urzędowych i czasopism fachowych oraz ewent. b) wykazy z podaniem przyczyny) brakujących do kompletu poszczególnych egzemplarzy tychże.

Nadesłane przez poszczególne Wydziały Zarządu Miejskiego roczniki dzienników urzędowych i czasopism fachowych za rok 1924 zostaną przez Zarząd Główny po sprawdzeniu i skompletowaniu przesłane Introligatorni Miejskiej do oprawy, zaś Miejskiej Bibliotece Publicznej do zainwentaryzowania, a następnie zwrócone zainteresowanym Wydziałom do właściwego użytku.

Łódź, dnia 20 marca 1925 r.

Wiceprezydent

(—) W. Groszkowski

Dyrektor

Zarządu Głównego

(—) J. Zalewski.

Okólnik № 12.

Prezydjum Magistratu, działając w ścisłym porozumieniu z Prezydjum Rady Miejskiej, niniejszem wyjaśnia iż 1) pp. członkowie Rady Miejskiej i Magistratu (radni i ławnicy) mają prawo zwiedzania wszystkich urzędów i instytucyj miejskich bez ograniczenia. Zwiedzanie urzędów i instytucyj miejskich przez osoby postronne (obywateli miasta, delegatów władz państwowych i samorządowych, wycieczki wszelkiego rodzaju i t.p.) jest dozwolone li tylko za zgodą ławnika-przewodniczącego odnośnego Wydziału; 2) kontrolowanie działalności, wglądanie w księgi i akta oraz zaznajamianie

się z tokiem czynności danego urzędu wzgl. instytucji miejskiej przez pp. członków Rady Miejskiej jest dopuszczalne li-tylko za okazaniem pisemnego zezwolenia Prezydium Rady Miejskiej wzgl. Magistratu oraz po uprzednim poinformowaniu o tem ławnika-przewodniczącego odnośnego Wydziału. Wykonywanie tychże czynności przez delegatów władz nadzorczych (Ministerstw i Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi) dopuszczalne jest li-tylko z wiedzą Prezydium Magistratu oraz ławnika-przewodniczącego odnośnego Wydziału; 3) zwiedzanie instytucji miejskich przez osoby postronne oraz kontrolowanie działalności tychże przez członków Rady Miejskiej i delegatów władz nadzorczych powinno się odbywać obowiązkowo w obecności ławnika-przewodniczącego odnośnego Wydziału wzgl. osoby, przez niego upoważnionej.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1925 roku i obowiązuje aż do odwołania. Z dniem 1 kwietnia 1925 roku traca jednocześnie moc obowiązującą wszelkie sprzeczne z nim zarządzenia Magistratu, Prezydium Magistratu wzgl. Prezydenta Miasta.

Łódź, dnia 20 marca 1925 r.

Wiceprezydent

(-) W. Groszkowski.

Dyrektor

Zarządu Głównego

(-) J. Zalewski.

Z życia miast polskich.

Miejski podatek od budynków.

Opierając się na ustawie z d. 11 sierpnia 1923 r., o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych magistrat m. st. Warszawy opracował projekt samostojnego poboru podatku od budynków. W myśl statutu, który przekazany będzie radzie miejskiej do zatwierdzenia,

opodatkowaniu podlegać będą wszelkiego rodzaju budowle mieszkalne, przemysłowe i handlowe wraz z należącymi do nich zabudowaniami gospodarzemi. Wysokość podatku w stosunku do przypadającego właścicielom nieruchomości czynszu najmu, ustalać będzie na każdy rok kalendarzowy rada miejska. Na rok 1925 podatek ma wynosić 5% od czynszu najmu.

Wolne będą od podatku, prócz budowli państwowych i miejskich, nieruchomości instytucji i związków wyznaniowych, dobroczynnych, naukowych, oświatowych i sportowych, o ile te nieruchomości lub ich części nie przynoszą dochodu.

W przypadkach, gdy zachodzić będzie trudność ustalenia dochodu danej nieruchomości (np. teatr, fabryka i t. p.), to wartość czynszową obliczać się będzie w wysokości 5% od oszacowanej wartości takiej nieruchomości, wartość zaś szacunkową oraz czynszową ustali komisja lustracyjna, do której wchodzić będą również obywatele, wybrani przez radę miejską.

Przymusowe urządzenie wodociągów i kanalizacji w stolicy.

Rada miejska w październiku 1923 r. uchwaliła dezyderat, zalecający magistratowi poddanie rewizji przepisów, obowiązujących mieszkańców m. Warszawy, jako konsumentów wody. Obecnie przepisy takie opracowano i przedstawiono magistratowi do szczegółowego rozważenia.

Nowe przepisy o urządzeniu połączeń nieruchomości z wodociągami miejskimi i opłatach za wodę i kanały zezwalają na rozłączenie z wodociągiem miejskim za 3 miesięcznym wypowiedzeniem.

Jest to jedno z zasadniczych zmian w statucie. Poza tem wprowadzone do przepisów z r. 1920 zmiany, wynikają przeważnie z przekształcenia b. wydziału wodociągów i kanalizacji na autonomiczne przedsi. biorstwo.

Zarząd wodociągów i kanalizacji zgłosił projektowane zmiany do zatwierdzenia magistratu. Ponieważ przy szczegółowej debacie magistrat znalazł w paragrafie 17 (zapisywanie zużytej wody, pewne wątpliwości postanowiono ustalenie redakcji owego par. przekazać radcy prawnemu.

Szkolnictwo powszechne w Częstochowie.

Ochron miejskich 9, uczęszcza chłopców 167, dziewcząt 184, razem 351.

Ochron T-wa Dobr. dla żydów 1, uczęszcza chłopców 27, dziewcząt 53, razem 80.

Szkoły powszechne	Ilość dzieci	Ilość naucz.
Nr. I-szy	920	17
Nr. II-gi	598	14
Nr. III-ci	452	12
Nr. IV-ty	495	12
Nr. V	847	16
Nr. VI-ty	516	11
Nr. VII-my	610	13
VIII-my	799	15
IX-ty	1571	11
X-ty	624	12
XI (kolejowa)	1061	26
XII (żydowskie)	424	10
XIII	611	12
XV	632	10
XV	519	12

Ogółem: 9690 203

Sale szkolne	Ilość sal
Na Ostatnim Groszu	8
„ Zawodziu i Sachalinie	6
„ Kucolinie	1
W mieście	83

Ogółem sal szkolnych: 98

W roku 1924 dzieci w wieku szkolnym od 7 do 14 lat było 12,027, z powyższej liczby uczęszcza do szkół powszechnych 9,680 dzieci.

W roku 1914 przed wybuchem wojny było:

Szkół chrześcijańskich 18.

Szkół żydowskich 6.

Nauczycieli chrześcijańskich 20.

Nauczycieli żydów 8.

W roku 1914 było dzieci w wieku szkolnym 5,675, z powyższej liczby uczęszczało do szkół dzieci 1210.

Tramwaje elektryczne w Częstochowie.

Wybrana przez Radę Miejską w dniu 14 listopada r. ub. Komisja do rozpatrzenia projektu koncesji na tramwaje elektryczne, w dniu 19 stycznia r. b. zakończyła pracę i projekt koncesji w ostatecznym brzmieniu w najbliższych dniach wniesiony zostanie pod obrady Rady Miejskiej.

Projekt koncesji na budowę i eksploatację przedsiębiorstwa tramwajów elektrycznych złożony został w październiku r. ub. przez Towarzystwo „Societè d'Entepriises Electriques en Pologne” w Brukseli i przewiduje narazie następujące linie:

- 1) Kościół Jasnogórski — Nowy Rynek ul. Krakowska do fabryki Motte i S-ka.
- 2) Ul. Warszawska narazie do trzech krzyży—Nowy Rynek —Aleja Kościuszki do dworca „Stradom”. W przyszłości gdyby się okazał ruch na tej linii, będzie ona przedłużona do Cmentarnej.

Art. I projektu przyznaje koncesjonariuszowi prawo eksploatacji sieci tramwajowej na przeciąg 40 lat od dnia otwarcia nawet częściowego ruchu tramwajowego.

Rada Miejska na posiedz. w dn. 16 lutego r. b. uchwaliła wypracowany projekt koncesji na tramwaje elektryczne przesłać do opinii rzeczoznawcy, poczem projekt ma być powtórnie przedłożony Radzie Miejskiej.

Zgodnie z uchwałą Rady, Magistrat w dniu 23 lutego r. b. przesłał projekt koncesji dyrektorowi tramwajów w Warszawie Inż. Kühnowi do wypowiedzenia się, czy projekt jest do przyjęcia i jakie są zasadnicze braki umowy.

Treść Nr. 14-go.

Sześć lat istnienia Sekcji do Walki z gruźlicą w Łodzi.—Dr. Seweryn Sterling i inż. Antoni Zakrzewski.

Dział sprawozdawczy:

Protokół 5 (III sesji) posiedzenia Rady Miejskiej m. Łodzi, z dnia 19 marca 1925 r

Kronika miejska.**Okólniki i obwieszczenia.****Z życia miast polskich.**

Obwieszczenie.

Magistrat m. Łodzi podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zatwierdziło reskryptem L. 506: 4105/25 z dnia 14. VIII 1924 i L. SM. 473/25 z dnia 20. I 1925 uchwalony przez Radę Miejską na posiedzeniu w dniu 20. III 1924 statut o podatku od psów w brzmieniu następującem:

STATUT

o podatku od psów na rzecz kasy miejskiej m. Łodzi.

Na mocy art. 20 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11. VIII 1923 (D. U. R. P. Nr. 94/23, poz. 747) wydaje się następujący statut o podatku od psów:

§ 1.

Przedmiotem opodatkowania są psy' należące do mieszkańców m. Łodzi.

§ 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są właściciele psów.

§ 3.

Wolne od podatku są:

- psy, należące do władz państwowych i komunalnych lub ich funkcjonarjuszów, o ile złożone zostanie zaświadczenie tych władz, że psy utrzymywane są wyłącznie do celów służbowych.
- psy łachuchowe, trzymane na dzień stałe na uwłazi, zaś w nocy wyłączone na podwórzu celem pilnowania gospodarstwa i o ile dla psów tych w podwórzu danej nieruchomości znajduje się stała buda.
- szczenięta liczące mniej, niż 8 tygodni.
- psy, należące do przebywających w obrębie m. Łodzi nie dłużej niż 4 tygodnie.
- psy stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwie, zajmującym się sprzedażą psów.
- psy, należące do przedstawicieli państw obcych.

UWAGA: Magistrat - Wydział Podatkowy - może zwolnić od obowiązku uiszczenia podatku osoby niezamożne, którym z powodu kalectwa lub niepełstwa potrzebny jest pies do pomocy lub bezpieczeństwa.

§ 4.

Podatek roczny wynosi:

a) od pojedynczego psa zwykłego lub pokojowego	21. —
b) od każdego następnego psa zwykłego lub pokojowego	" 20. —
c) od pojedynczego psa myśliwskiego, którego właściciel wykazuje prawo polowania	" 40. —
d) od każdego następnego psa myśliwskiego	" 30. —

UWAGA: Do wymienionych stawek dolicza się koszty znaczka dla psa. Znaczki te wydawane będą po cenie kosztu

§ 5

Podatek wymiarza Magistrat (Wydział Podatkowy). O dokonany wymiarze płatnik zostaje zawiadomiony przez doręczenie nakazu płatniczego.

§ 6

Podatek winien być wpłacony do kasy miejskiej jednorazowo na cały rok z góry w ciągu tygodnia od dnia doręczenia nakazu płatniczego. Począwszy od dnia 15 po upływie terminu płatności, do zaległości doliczane będą kary za zwłokę oraz koszty egzekucyjne według przepisów, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz należyciach stempelowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie (tężeż kosztów egzekucyjnych (D.U.R.P. Nr. 73/1924 poz. 721.).

UWAGA: Za psy, o których zaginięciu, oddaniu lub straceniu nie zawiadomiono pisemnie w pierwszym półroczu do dnia 15 stycznia, a w drugiem — do 15 lipca, podatek winien być zapłacony za odpowiedzialnie półrocze.

§ 7

Odwołania w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11. VIII 1924 o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (D.U.R.P. Nr. 94, poz. 747).

§ 8

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości zł. 200, o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62 - 65 ustawy z dnia 11.VIII 1922 (D.U.R.P. Nr. 94, poz. 747).

§ 9

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 10

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze i ogłoszeniu przez Magistrat w sposób w m. Łodzi przyjęty, z mocą obowiązującą od dn. 20 marca 1924 r.

Łódź, dnia 3 kwietnia 1925 roku.

PRZEWODNICZĄCY WYDZIAŁU
PODATKOWEGO

(—) Kulamowicz

MAGISTRAT m. ŁODZI
PREZYDENT:

M. Cynarski

Licytacje przymusowe.

Wydział Podatkowy Magistratu m. Łodzi niniejszem podaje do wiadomości, że w dniu 8 kwietnia 1925 roku, między godziną 9 rano a 4 popołudniu odbędą się licytacje przymusowe ruchomości niżej podanych osób za niewpłacone podatki:

Krakowski M., Konstancyńska 29, szafa. N. Cukierman, Konstancyńska 30, kredens. J. Krygier, Konstancyńska 24, 3 koszule zefirowe. M. Blajwajs, Konstancyńska 20, 22 laski. Bożykowski, Konstancyńska 20, lampa wisząca. H. W. Bresler, Konstancyńska 28, wisząca lampa. H. Top, Konstancyńska 28, tremo. I. Milewski, Konstancyńska 28, 1 para obuwia męsk. Sz. Felman, Konstancyńska 28 tremo. Abram Rozenman, Konstancyńska 25, dwie butelki likieru. Rozental, Konstancyńska 19, 5 krzesel pokojowych. A. Szajewicz, Konstancyńska 31, zegar wiszący i 3 krzesła. E. Szlajnfeld, Konstancyńska 31, mała szafka. Deresz Lukin, Konstancyńska 6, kanapa. W. Śliwko-wicz, Konstancyńska 8, maszyna do szycia. Abram Goldman, Składowa 19, szafa. L. Kenig, Narutowicza 4, biurko. I. Kiwak, Zawadzka 16-a, zegar ścienny. D. Klajnjud. Al. l. Maja 20, tremo. H. Bened, Łągiewnicka 8, 1 szafa z lustrem. M. Piasecka, Aleksandrow-ska 22, kanapa. Sobiński, Wólczajska 228, szafa. W. Stańczyk, Napiórkowskiego 81, zegar ścienny. L. Sroka, Wschodnia 19, stół. P. Suchowski, N. Cegielniana 10, lustro. Firma „Wełna Polska“, Gdańska 118, kasa ogniotrwała. M. Widawski, Aleksandrowska 10, szafa. B. Widziński, Wschodnia 24, tremo. D. Buka, Aleksandrowska 6, szafa. B-cia Cederbaum i Alakowski, Piotrkowska 46, 200 mtr. tow. wełn. Grossman i Kopel, Wschodnia 70, kasa ogniotrwała. Sp. Akc. H. J. Wiślicki, Piotrkowska 83, 70 mtr. tow. i 300 mtr. towaru. M. A. Szejnok, Wschodnia 65, kasa i dwa biurka. W. Kon, Gdańska 35, pianino. Tepler, Bruk-man i S-ka, Pomorska 20, kredens, obraz olejny, 10 krzesel. H. Ajzenman, N. Cegielnia-na 12, szafa, kredens, zegar, samowar i stół. Cymerman, Cegielniana 50, 5 szt. tow. wełn. i kasa ogniotrwała. M. Sztrauch, Narutowicza 44, kredens pokojowy. Ch. M. Pik, Cegiel-niana 15, szafa ogniotrwała. J. Sztajgert i Synowie, Karola 5, 3 biurka i prasa. A. Dekert, Aleksankowska 23, szafa, tremo, kanapa, warsztat stolarski i maszyna do szycia. J. Ajlen-berg, Drewnowska 8, szafa z lustrem. I. Wolrauch, Drewnowska 19, dwie szafy. Sz. Chęciń-ski, Drewnowska 21, dwa lustra. Ch. Łażniarz, Drewnowska 21, dwie szafy. A. Jakubowicz, Drewnowska 23, maszyna do szycia. F. Latek, Drewnowska 23, kredens i szafa. J. Adler, Drewnowska 27, szafa i lustro. M. Malinowski, Drewnowska 32, maszyna do szycia i szafa. F. Łyżyński, Dworska 13, szafa. S. Dreksler, Dworska 26, szafa. J. Pruszewski, Dworska 27, stare graty. Gerszon Lewi, Franciszkańska 28, maszyna do szycia. M. Gudeś, Francisz-kańska 36, szafa. O. Janke, Grosmana 5, szafa i bieliźniarka. A. Koślaga, Grosmana 8, szafa. Ch. Freundlich, Krótka 3, (Bał.), maszyna do szycia. Sz. Nirenberg, Krótka 16 (Bał.) szafa i kredens. I. Krajcer, Krzyżowa 2, garderoba. J. Wolski: Piotrkowska 3, 50 butel. likieru, 50 but. wina, 200 pud. sardynek i 10 kg. herbaty. E. Gutzstadt, Narutowicza 56, tre-mo, biurko, biblioteczka, stolik okrągły, szafa, 4 dywany, stół i 6 krzesel, dwie otomany i obrus. J. Jaworska, Narutowicza 32, pianino. Sztajn Lonis, vel Icek L., Narutowicza 44, dwie szafy, toaleta, otomana, dwie szafki nocne, komoda i obraz. D. Merzel, Nowomiejska 5, otomana, tremo, kredens i dwie szafy. J. Tajtelbaum, Narutowicza 32, kredens, pomoc-nik, biurko i szafa biała. J. Cieplucha, Piotrkowska 17, biurko, 7 stołów, stół kuchenny, szafa do rzeczy, łóżko. Sz. Szpicberg, Cegielniana 55, pianino, kredens, pomocnik, zegar stojący, 9 krzesel. J. Kon, Zachodnia 64, zegar stojący, dywan duży i kredens. Ch. stry-kowski, Piotrkowska 26, dwie szafy sklepowe, bufet, stolik, lustro wiszące i 15 sztuk su-kien, tremo. Sz. Kronenberg, Wschodnia 4, szafa. D. Auerbach, Nowomiejska 4, szafa do rzeczy. M. B. Cwiling, Piotrkowska 10, tremo, wieszak z lustrem, zegar i 5 krzesel. A. Dan-ciger, Piotrkowska 18, 3 biurka. D. Rajzman, Wschodnia 15, 30 kawałek. mydła. Sz. Bur-

sztyn, Piotrkowska 19, 1 lustro tremo, zegar ścienny. A. Rotkopf, Piotrkowska 19, dwie szafy do rzeczy, zegar ścienny. M. Zyskind, Piotrkowska 19, kredens, szafa. H. Kac, Franciszkańska 7, garderoba. A. Grynberg, Północna 4, urządzenie sklepu. Ch. Zanderwurm, Wschodnia 14, dwie szafy, kanapa, pluszowa kołdra. D. Witelson, Północna 5, towar różny w sklepie. B. Rakowski, Pomorska 6, szafa i kredens. W. Unger, Piotrkowska 79, 12 krzesel, biurko stół i wieszak z lustrem. H. Natkiewicz, Wólczańska 29, maszyna do szycia, kredens, biurko, otomana, zegar ścienny. Sz. M. Goldwasser Cegielniana 46, kredens, szafa, tremo. A. Bencjon, Gdańska 31, kredens, dwie szafy lustro. Hirsz Rafał, Gdańska 68, biurko, szafa, otomana, fotel do biurka. M. Berowicz, Cegielniana 38, 6 bel papieru do pakowania, 6 bel pap. do pisania. W. Rozenblum, Piotrkowska 33, kasa ogniotrwała, otomana tremo, dwie szafy do rzeczy. I. M. Gutman, Zachodnia 68, zegar stojący, kredens dęb. R. Fajner, Pańska 46, szafa, dwa stoliki, stół i 4 krzesła. M. Bacharjer, Piotrkowska 58, dwie szafy, lustro-tremo, samowar, zegar ścienny, umywalka, maszyna do szycia i 3 szt. tow. ubrań. A. Winter, Zachodnia 68, kredens pomocnik, szafa, biurko. K. G. Matys, Pańska 33, lustro i kredens. Sz. Klajnman, Pańska 33, fortepian. M. Rubinson, Piotrkowska 59, 40 mtr. tow. wałn. J. Lechman, Piotrkowska 79, toaleta, kasa, kredens, otomana, 4 szafy, tremo. Sz. Weksler, Cegielniana 45, kredens, otomana, tremo, szafa. J. Herszkorn, Cegielniana 23, szafa, maszyna do szycia. Sz. Klajd, Cegielniana 33, szafa, otomana, zegar stół. J. Działoszyński, Pańska 49, dwie szafy, lustro. A. Rajnfajsz, Piotrkowska 38, szafa maszyna do szycia. P. Berkenwald, Piotrkowska 33, 3 szafy do rzeczy, 250 mtr. surówki, zegar ścienny, 6 krzesel, stół. A. Grynfeld, Cegielniana 25, kredens, pomocnik, stół 6 krzesel. J. Nelken, Gdańska 68, pianino. J. Roszgold, Piotrkowska 38, szafa sklepowa, bufet, 12 stolików, 30 krzesel, dwa lustra. I. Tytowski, Piotrkowska 43, 70 mtr. towaru meblow., 40 szt. tow. białego. N. Goldfarb, Cegielniana 43, szafa, toaleta, zegar, leżanka, szafka, maszyna do szycia. M. Odeski, Pańska 29, maszyna do pisania, dwa biurka. Chil Ika, Piotrkowska 43, kredens, 6 krzesel, stół leżanka. S. Englander, Pańska 29, pianino, szafa z lustrem, stolik, 4 krzesła. I. Krasikow, Cegielniana 41, kredens, pomocnik. M. Szatan Cegielniana 43, dwie szt. watoliny, pół szt. watoliny. O. Milgrom, Cegielniana 43, 5 szt. weluru. Ch. Rotberg, Gdańska 66, szafa z lustrem, toaleta, stół, 8 krzesel, dwa fotele. A. Telatycki, Piotrkowska 31, otomana, tremo, szafa. M. Sosnowski, Piotrkowska 31, otomana, kredens, lustro, szafa. J. Hagendorf, Piotrkowska 109, garderoba, otomana, kredens, tremo. B. Goldsztajn, Piotrkowska 33, dwie szafy. D. Szener, Piotrkowska 33, 300 mtr. płótna. E. Horszajn, Piotrkowska 35, dwie szafy. I. Grynholz, Piotrkowska 37, dwie szafy. J. Opoczyński, Piotrkowska 43, kredens, zegar stojący. M. Ulrichs, Piotrkowska 45, dwa duże lustra, kasa automatyczna, bilard wraz z przyborami. R. Grudziński, Narutowicza 35, kredens trzy dywany, tremo, stół, 10 krzesel. K. Szulc, Al. Kościuszki 81, urządzenie pokoju gościn. i jadaln. J. Tiele, Cegielniana 120, szafa, szafka, dwa foteliki, biurko, 4 stoły restaurac. M. Bette, Al. Kościuszki 69, pianino.

Dnia 9 kwietnia 1925 roku między godz. 9-tą rano a 4-tą po poł.

E. Wajkert, Wysoka 31, biurko, dwa krzesła, 5 imadel i kowadło. Z. Wagner, Rokicińska 53, biblioteka i biurko. P. Tomecki, Zielona 46, szafa i lustro. L. Marciniak-Szosa Pabjanicka 14, szafa biała. Wł. Kolasiński, Rokicińska 143, szafa. T. Kalc, Wólczan, ska 117, dwa krzesła. M. Dalecki, Szosa Pabjanicka 48, kredens. L. Wajs, Piotrkowska 271, szafa do garderoby, biurko. R. Samowski, Piotrkowska 307, kredens sklepowy, bufet, 10 stolików. K. Ceglin, ul. Ceglina 4, otomana, szafa, kredens, tremo i biurko. St. Romanowski, Piotrkowska 251, dwie szafy sklepowe. B. Sawicki, Piotrkowska 189, szafa. P. Skarzyński, Piotrkowska 245, szafa i tremo. T. Opieczyński, Piotrkowska 261, dwie szafy sklepowe. C. Kurowska, Al. Kościuszki 93, kanapa i dwa fotele. J. Kwaśniewski, Piotrkowska 135, szafa do garderoby, otomana, szafa mała i bufet. B. Gostomski, Piotrkowska 76, dwa bilardy wraz z przyborami. K. Petersilge, Piotrkowska 93 kasa ogniotrwała, 40 koszul zefirowych. T. Obrębski, Piotrkowska 115, dwa lustra-trema. M. Martynik, ul. 6-go Sierpnia 56, lustro, szafa, bieliśniarka, zegar, waga, maszyna do szycia.

Redaktor: Bolesław Dudziński.

Wydawnictwo Zarządu m. Łodzi.